

RÖDA RAPPET

Vänsterpartiet i Tyresös medlemsblad

Innehåll

Nya Styrelsen 2

Ögonöppnare om USA 3

Carina Wellton 5

Låt kontrasterna synas 7

Vänsterpartiet i Tyresö

För ett solidariskt Tyresö

Kamrater! Vänsterpartiet i Tyresö för kampen vidare och fortsätter att vara det enda socialistiska och feministiska alternativet.

Vi har börjat förberedelserna inför nästa års val med att delta i en partiföreningsskola, som arrangeras av partiet centralt. Vi har även haft ett årsmöte, där en ny styrelse valdes (se sid. 2). På regional nivå hölls årets distriktårskonferens, där man bl.a valde Ebba Elena Karlström, från Hammarby-Skarpnäck, till ny distriktsordförande. Vi hälsar henne välkommen och önskar henne all lycka i sitt nya uppdrag.

Den **19/4, kl. 16.00** kommer vi att servera soppa på Ringens torg. **Kl. 18.30** förflyttar vi oss till Kvarnhjulet för ett medlemsmöte, där vi bl.a kommer att se en livesändning med Jonas Sjöstedt och Ulla Andersson. Vi kommer även att ägna tid åt att diskutera politiska prioriteringar inför valet.

Den **7/5 kl. 13.30-15.30** arrangerar vi "Fika med Vänsterpartiet", återigen. Vi kommer att vara på kulturkaféet i Kvarnhjulet. Temat denna gång är: *Allmännyttan och hyresgästerna.*

Vi vill gärna att så många så möjligt kan delta i aktiviteterna, därför är barn alltid välkomna.

Jairo Correa
Politisk sekreterare

Gunilla Andersson

Ulla Gribbe

Annie Lysholm

Josefin Sikström

Jairo Correa

Nya styrelsen

På årsmötet den 27/2 valdes en ny styrelse. Här är de kamrater som kommer att hålla i arbetet under kommande året.

Gunilla Andersson **Ordförande**

Född: 1952

Yrke: Fd systemutvecklare , numera pensionär.

Bor i Skogslunden

Medlem sedan 1973.

Hjärtefråga: Kultur och fritid för barn och ungdom.

Ulla Gribbe **Ledamot**

Född: 1941

Yrke: F.d. skollärdare; gymnasie- och högstadielärare i svenska, engelska och tyska; nu pensionär.

Bor i Hanviken.

Medlem sedan 2010.

Hjärtefrågor: Alla aspekter av jämlikhet. Nej till Nato.

Annie Lysholm **Ledamot**

Född: 1988

Yrke: Barnskötare

Bor på Granitvägen

Medlem sedan 2013

Hjärtefrågor: Feminism och antirasism.

Josefin Sikström **Ersättare**

Född: 1987

Yrke: Har främst arbetat inom äldreården och i omsorgen med intellektuellt funktionshindrade. Studerar för tillfället offentlig rätt på Södertörns högskola.

Bor i Krusboda.

Medlem sedan 2013.

Hjärtefråga: Motverka exploatering av kvinnor på alla nivåer i samhället.

Jairo Correa **Ersättare**

Född: 1976

Yrke: Fritidsledare och Politisk sekreterare.

Bor i Granängsringen.

Medlem sedan 2013.

Hjärtefrågor: Skola och antirasism.

Ögonöppnare om USA

USA och Nato gjorde just rubriker igen i dagarna. Trump ville ha 2 % av Natoländernas budget till Natos upprustning. Han fick svar på tal från Tyskland som klargjorde för honom att i deras två procent skulle även anslag till FN och EU samt IS-bekämpning ingå. Jag tänkte berätta om två böcker som jag nyss läst. Den ena heter *Irrväg till Kosovo*, av Peter Gowan, 1999, i utmärkt översättning av Margareta Norlin, och den andra *USA som världspolis*, av Ulf Karlström och Anders Romelsjö, 2013.

Irrväg till Kosovo publicerades först som specialnummer i den brittiska tidskriften Labour Focus on Eastern Europe. Den svenska översättningen har ett förord av Marianne Eriksson, EU-parlamentariker (V). Utgångspunkten är Sovjetunionens kollaps 1989. Nu ville Europa ha ett alleuropeiskt säkerhetssystem där Ryssland och USA skulle ingå. Men Nato ville expandera österut och ville inte ha med Ryssland. Europa skulle åter polariseras, och det var precis vad som hände. På Balkan såg USA en möjlighet att förstärka sin makt. Målsättningen var att upprätta ett Natoprotektorat i Bosnien. Kroatien och Serbien skulle hållas i schack. USA kastade blickarna mot Kosovo. Bill Clinton uppmanade USA:s befolkning att titta på kartan och LETA RÄTT PÅ KOSOVO. Genom att anklaga Serbien för att vara en skurkstat och provocera den nationalistiska UCK-gerillan mot serberna fick Nato en undanflykt att gå in i kriget med sina humanitära bombningar (mars 1999)...

Det går inte att sammanfatta den här innehållsrika men ändå lilla boken med några rader. Jag kan bara försäkra att det är engagerande läsning. Och skrämmande, för man får en mycket klar blick av Natos fula spel i Balkanländerna, med utvikningar mot Rumänien och Ukraina. Även stormakterna Tysklands, Frankrikes och Storbritanniens roller görs tydliga. Boken är lättläst genom att författaren upprepar beskrivningen av händelseutvecklingen flera gånger. Kanske jobbigt, men till stor hjälp!

USA som världspolis. Amerikansk utrikespolitik och ekonomi efter 1945 är en mer omfattande bok. Men ändå även den väldigt pedagogiskt upplagd! Den har tolv kapitel om världspolitiken i stort med tonvikt på USA:s massiva inflytande. Efter varje kapitel följer en sammanfattning. Källanvisningarna är imponerande. Här några rubriker: "USA:s utrikespolitik 1945-2013", "Den ekonomiska

utvecklingen 1945-2013”, ”Var står Förenta Nationerna?” ”Fattigdom, lån och hur USA & Co motverkar utvecklingsländernas utveckling”, ”Konsten att legitimera krig”. Huvudtesen är USA:s och dess allierades aggressiva utrikespolitik för att få inflytande och kontroll över olika regionala resurser i världen. USA:s och Natos många krig beskrivs, krig för att skapa nya och hålla öppna befintliga handelsvägar, handelsregler och marknader. Kriegen motiveras med orden demokrati och mänskliga rättigheter. Författarna betonar problemen med det nuvarande ekonomiska systemet. I en undersökning av BBC redan 2009 menade endast 21 % av befolkningarna i 27 länder att kapitalismen fungerade väl. En alternativ ordning skulle innebära att man prioriterar dem med störst behov, främst de ca 2 000 miljoner fattiga.

Det här är också en spännande bok. Om man kan beteckna en djupt deprimerande beskrivning av världsläget så. Författarna skissar dock mot slutet ett omfattande program för förändring – hoppfullt.

Båda böckerna beskriver den politik som finns att läsa om i Naomi Kleins *Chockdoktrinen* (2007; ständigt aktuell, nu Grekland). Åtstramningspolitiken och Nato går hand i hand. Parallellt bör man som svensk gärna läsa texterna i *Bevara alliansfriheten* (2014) för att ha argument till hands mot de svenska krigshetsare (sig själva ovetande?) som utgörs av Nato-anhängarna.

Tyresö mars 2017

Ulla Gribbe
Styrelseledamot

Carina Wellton

Kan du berätta om din bakgrund och arbete?

Jag har jobbat som mc-mekaniker, verkmästare och konditor. Tunga men mycket roliga jobb. 1998 blev jag sjuk i neurologisk sjukdom, liknande MS. Efter det bytte jag bransch och startat redovisningsfirma som passade min dåvarande arbetsförmåga. Sen 2012 har jag sjukersättning men håller igång huvudet med ideellt arbete, mest hemifrån via datorn. En stöttande omgivning och styrelse gör det möjligt för mig att göra det efter förmåga. Jag är uppvuxen i söderförorter men bor nu i litet hus strax söder om Haninge.

När blev du politisk intresserad?

Min farbror Harry sa: "En sak ska du veta Carina - allt är politik. Allt." Det har jag burit med mig och har gått i många 1:a maj- och FNL-demonstrationståg när jag var liten, under gymnasietiden var det Fredsrörelsen och hjälp till utvecklingsländer som gällde. Jag har också varit med i förening som besökte kvinnor på häkten och anstalt. Då utförsäkringarna infördes 2008 började jag engagera mig i sjukförsäkringen och är sen 2012 ordförande i Föreningen Solrosuppropet.se, en intresseförening för sjuka och arbetslösa. Efter valet 2010, då Sverigedemokraterna kom in i riksdagen, var det dags att engagera sig partipolitiskt. Jag har kontakt med sjuka och arbetslösa och förfäradas av att många köpte SD's enkla förklaringar till varför vi fått det sämre. Vänsterpartiet har alltid varit mitt parti så valet var enkelt. Några tror jag valt Vänsterpartiet för att de bäst driver frågorna för sjuka. Men även förut, som arbetande och företagare, har jag röstat på V. När en väljer parti måste en se till fler än sig själv och V vill ha ett solidariskt samhälle där alla får samma chans. 2012 blev jag styrelsemedlem och 2013 ordförande för Vänsterpartiet Haninge. Jag har inga parlamentariska uppdrag då de inte skulle vara hållbart för mig.

Vilka är de största utmaningar arbetarrörelsen står inför?

Motverka uppsplittringen av arbetarklassen och minska de ekonomiska klyftorna. Vi måste förklara att alla som inte äger kapital eller produktionsmedel ingår i arbetarklassen, kanske inte med just de orden då ett för akademiskt och ålderdomligt språk skrämmer bort folk. Att dela upp väljare i medelklass, knegare, invandrare eller oss som inte lönearbetar blir förödande. Då vänder vi oss mot varandra och bevakar våra positioner istället för att alltid rikta blicken

Carina Wellton
Ordförande Vänsterpartiet i
Haninge.

uppåt och se de stora sammanhangen. I klasskampen ryms allt det som kallas identitetspolitik - feminism, facklig kamp, antirasism, funktionsnedsattas situation o.s.v. Vi kan som Vänsterpartister få med allt det utan att förlora siktet mot ett socialistiskt samhälle. Vi ska förklara hur vår vision ser ut istället för att reagera på andra partiers utspel hela tiden. Hur vi bygger billigare och mer, hur vi tar tillbaka makten över arbetet, hur vi vill organisera välfärden utan vinstintresse - så skapar vi framtidstro och gör oss relevanta för fler.

Har du en politisk hjärtefråga?

Personligen gräver jag där jag står så jag är mest insatt i just sjukförsäkringen. Utöver det så är allas rätt till bostad, justa arbetsvillkor, miljö/klimat och en välfärd utan vinstintresse frågor vi driver lokalt i Haninge. Skolor ska inte kunna välja bort elever, vård ska finnas där behovet finns, hyresrätter med rimliga hyror ska prioriteras, äldre ska få en värdig äldreomsorg. Där har vi folkopinionen med oss och jag ser verkligen fram emot kommande valrörelse.

Vilka intressen har du?

Finns det annat än politik menar du? ;) Jag har fått välja bort mycket under åren p.g.a. min sjukdom. Numera kör jag inte själv utan sitter bakpå motorcykeln, jag sittdansar för att inte ramla omkull och åker i vår gamla träsnipa på sommaren. Försöker göra sånt som är meningsfullt utan att bli för dålig. Annars är det familj, resor, vänner, kultur och politik som gäller. Livet är rätt gott för min egen del, men vi har en bit kvar till ett samhälle för alla.

Låt kontrasterna synas

Få politiska reklamfilmer har gjort så stort intryck på mig som den från Groen Links, den gröna vänstern i Nederländerna inför parlamentsvalet den 15 Mars. I filmen, som är på Engelska och inledningsvis filmad i svart-vitt, ses barn springa och ramla samtidigt som berättarrösten förkunnar att vi alla är rädda. Rädda antigen för de galna Amerikanerna eller hackande Ryssarna, för flyktingar eller populisterna, för att få mer eller mindre av någonting. Men sen så övergår filmen till att visa hur de springande barnen i själva verket leker med varandra, filmen blir i färg och samma berättarröst konstaterar att det enda vi har att vara rädda för är rädslan själv.

Så enkelt är det förstås inte. Det finns en hel del att vara rädd över. Men filmen fyller sitt syfte, den visar på kontrasten mellan ett samhälle där vi armbågades och stångades rör oss i en tillvaro av rädsla och misstänksamhet och ett samhälle som är omtänksamt, vänligt och färgfullt.

Den gröna vänstern gjorde sitt bästa val någonsin i Nederländerna och gick fram i hela landet. Det Nederländska valet lämnar ingen entydig eftersmak, det är sällan val gör det, men vänstern till vänster om socialdemokratin behöll sina positioner eller gick framåt, Socialdemokratin i sin tur blev sjunde största parti och är i realiteten uttraderad från det Nederländska politiska landskapet.

Den så kallade radikala vänstern lyckades med framförallt två saker. De hade en ordentlig gräsrotsorganisering med lokala kontor, företrädare och profilerade frågor. Dessutom lyckades de måla upp en effektiv kontrast mellan de själva och högern. Människor i största allmänhet visste att vänstern ville något annat än såväl den styrande högern, den skrikiga extremhögern och den tynande socialdemokratin.

Något som har kommit att uppmärksammas i samband med det Amerikanska presidentvalet är vänsterns behov att inte endast fokusera sin kritik mot den extrema högern utan också med samma kraft den nyliberala centern. Bernie Sander lyckades med sin kritik av båda i sin presidentvals kampanj och lockade som en följd av det 13 miljoner väljare med sin appell om en demokratisk socialism. Att samma Sanders ändå förlorade presidentvalskampanjen mot just en nyliberal centerkandidat i Clinton visar ändå på

Så slutade valet i Nederländerna:

Vänsterpartiets systerparti i Nederländerna- Socialistiska partiet- fick 9.1% av rösterna.

Det Gröna Vänsterpartiet fick också 9.1% av rösterna. Socialdemokraterna fick 5.7% av rösterna.

Det stora liberala partiet som också var regeringsparti innan valet VVD fick 21.3% av rösterna.

Extremhögerens kandidat Gert Wilders fick 13.1% av rösterna.

Kristdemokraterna fick 12.4% av rösterna.

Ett socialliberalt parti som heter D66 fick 12.2% av rösterna.

Ytterligare 7 mindre partier fick mandat i parlamentet.

Det är ännu oklart hur nästa regeringskoalition kommer att se ut.

komplexiteten i valkampanjerna.

Låg och medelinkomsttagare, arbetare, studenter, pensionärer och många inom det så kallade prekariatet som arbetar med osäkra anställningar känner av den nyliberala ekonomiska politiken in på bara skinnet. Därför räcker det inte med en kritik av extremhögerens rasism. Det faller på Vänsterns axlar att mantla denna kritik och forma den till en bredare kritik av ett samhällssystem, maktordningar och några få individers privilegier.

Skillnaden mellan ett samhälle där Vänsterpartiet får inflytande är som natt och dag ifrån ett samhälle där Sverigedemokraterna får inflytande. Vi önskar bygga ett samhälle där ingen riskerar att dras ner av någon som är på väg upp, där vi ställer om samhället så att varje del vår ekonomiska politik ryms inom de ekologiska gränserna och där människor kan leva i trygghet med vetskapen om att samhället ställer upp när så behövs. Det är ett samhälle där människor bidrar efter förmåga och erbjuds stöd efter behov. Sverigedemokraternas samhälle är raka motsatsen.

Men Sverigedemokraterna är långt ifrån våra enda motståndare, även den breda högern förtjänar att bemötas. Vår styrka ligger i att vi är ett parti av såväl drömmar om ett annat samhälle och konkret politik för förändring. Vi kan med trovärdighet tala om för människor att vi har högre ambitioner och att vi inte förminska människors förhoppningar om ett bättre samhälle till realpolitiska omöjligheter. Gör vi det, låter vi kontrasterna synas mellan vår solidaritet, omtänksamhet och rättvisa och högerns kalla, hårda och ohållbara samhälle så har vi möjlighet att likt den Nederländska vänstern växa ordentligt.

Marcus Obligado
Tjänstledig gruppleadare